

СЪВРЕМЕННАТА ЦЪРКОВНА РЕАЛНОСТ

За съжаление, днес гледайки на множеството „служения, служители, църковни организации, пастири и т. н.“, ние можем да стигнем до един извод-99% от тези така наречени „служения“ и лидерите в тях са далеч не това, за което се смятат и представляват.

Със сигурност всеки е чул някой да казва, че вярва в

Бога, но не вярва на свещениците. Интересно защо? Защото е очевидно. За съжаление не всеки може да види това и тези, които са в това число продължават да влагат живота си в организацията, в която се намират и да жертват много за нея.

Днес е толкова популярно да си член на някоя църковна организация, а още повече да си в нейния лидерски екип, да не си като всички, а да бъдеш църковен елит, да бъдеш лидер. Повечето хора продължават сляпо да следват своите лидери, на път към неизбежното разочарование и напразно изживян живот. Този вирус на "зомби последователите" се е разпространил както в старите църкви, така и в съвременните. Техните „служители“ може би са започнали с чисти желания и намерения, желаейки наистина да служат на Бога, но в един момент са се отклонили, като са започнали да превръщат всичко в „ново, свежо течение“, като са пренебрегвали чрез влиянието си хората и са им промивали мозъците. И така са станали секти.

Независимо каква, дали петдесятна, баптистка, харизматична, православна или лутеранска, за да спечели човек доверието и да стане почетен член на дадена организация, той трябва да премине определени правила. Тези организации създават атмосфера на уникалност, сякаш всички наоколо грешат, а само те носят светлината в този свят. Това са ясни признаци на сектантство, макар че все още има искрени и достойни служители, които не вървят по този път.

Трябва да мислим и разсъждаваме, анализираме и използваме ума, който Бог ни е дал, не да се водим от чувства и емоции. Най-големият проблем за хората е невежеството. Спомнете си за средновековието, когато липсата на духовно знание в хората доведе до извращаване на църквата. Тя представяше действията си за божествени и издевателстваше над хората, които без значение на цялата жестокост, с която тя се отнасяше към тях, вярваха, че това е истинската вяра в нашия Господ, и че само така може да се получи спасението Му.

Когато човек не разсъждава и не мисли логично, когато той не анализира ставащото наоколо и не си прави изводи чрез Божието Слово, той остава в невежество. И така може лесно да бъде манипулиран в някоя църковна организация, и като следствие заблуден и отклонен от Христос.

Ние не трябва да се водим от силни лозунги и красиви думи. Самоиздигналият се незаслужено „служител“ винаги ще използва гръмки фрази и нови учения, структури и др. за да скрие своята вътрешна празнота. Той ще говори за „невероятните си преживявания с Бога“, които ще просълзяват хората, те ще му вярват, като после години наред ще влагат в неговите мечти и „служение“. Но ако те го опознаят по-отблизо, ще поставят под съмнение всичко, което са считали за несъмнена истина. Такива „служители“ строят „служенията“ си върху страха и недостъпността. С години те ще тъпчат последователите си с идеи за това през колко много са преминали и колко много са преживявали, намеквайки, че опита на другите е нищо в сравнение с техния. Те говорят, че предстои нещо велико, че Бог идва със съживление при тях, и само при тях, и ако човек си тръгне, ще го изпусне, че въвн от тяхната църква няма спасение и той ще погине. И ако все пак човека напусне, той става враг на дадената организация.

Такива „служители“ винаги ще казват, че са положили целия си живот в „служението“, и че са отдали всичко, като карат хората да им съчувстват и да считат, че те са „герои на вярата“. Ще говорят, че ние сме на война, а пък те са водачите, знаменосците, които водят хората и им показват пътя на истината. Те много добре познават своята аудитория и са много добри психолози. И понеже хората не ги познават отблизо, могат да бъдат лесно управлявани чрез манипулации. Но най-ужасното нещо е, че след като спечелят доверието на своите последователи, тези "служители" започват да лъжат. Да лъжат колко много Бог прави чрез техните служения и колко много хора са спасени чрез тях. Но когато Христос е ходел и проповядвал, Той винаги е бил с хората и всичко, което е извършил, не е имало нужда да се рекламира, вестта се е разпространявала по Земята, защото хората са били изцелявани и освобождавани, и те са чувствали силно Божието присъствие.

Христос има само две правила-обичай Бога с цялото си сърце, с всичкия си ум и цялата си сила, и обичай ближния си като себе си.

И разбира се, най-важното са финансите. Почти всички "служители" ще ви пеят песента за завета на десетъка. Ако не давате десетък - не сте благословени, ако давате, Бог ще ви възнагради много повече. Ако от амвона в църквата чувате, че Бог снабдява всичко изобилно, а в края на службата от вас се иска да отворите сърцата си за Бога (разбирайте портфейла), то по-добре е да напуснете това място.

Защото приказките за това как тези „служители служат“ на Бога и Му отдават всичко (и парите в това число) някак си не са на място, когато хората, които жертват на драго сърце продължават да живеят бедно и да им липсват много неща, а пък така наречените „служители“, говорещи за

жертвеността, си купуват по-голям дом, нова кола и скъпи вещи, ходят на почивки и т. н. Те живеят в разкош, който не е свойствен за Божи служители. И ако ви е чудно защо закона за десетъка и досега действа в Църквата, отговора е прост-това е от полза за тези, които го прилагат. Но това е пълно пренебрегване на благодатта, защото ние не живеем по закона, а по благодатта.

Хората не трябва да градят мечтите на някой друг или да живеят в страх от наказание. Те не са длъжни в нищо освен в любовта.

Така наречените „служители“ използват страха, за да манипулират хората за своя изгода. Ако не си с тях, ти си против Бога.

Хората забравят за истинската цел на всяко служение от Бога, започват да играят тази игра на омраза и да воюват един с другия.

Те се молят един срещу друг без да го разбират (което са чародействени молитви), молят се за всякакви безсмислени глупости, тичат след вършенето на доброто и т.н. И ако ги попиташ не виждат ли измамата, в която са въвлечени, те ще отговорят, че трябва да си верен на църквата, на пастора, защото така е писано. Но дали така говори Божието Слово? Не се ли казва от самият Христос, че който иска да е пръв, ще бъде слуга на другите?

Ние трябва да бъдем верни само на Бог, всичко останало са манипулации и лъжи. Не трябва да влагаме живота си в нечие „служение“, но да го отдадем само на Бога, а не на някой човек.

За съжаление, много хора се разбиват, принасяйки всичко на някой „лидер“ в жертва, като в крайна сметка не се осъществяват нито в служение, нито в живота. Защото само Бог може да осъществи целта на човека, която е първо той да има лична връзка с Него и да стои на мястото, на което Той го е поставил, за да изпълни тази цел.

Днес, в съвременните църкви се е разпространило и учението за личността на човека, че той трябва да е силен и да напредва във всичко, да бъде победител като учи и другите на това.

Победител, но в какво?-Кой както го разбира. Но ако внимателно изследваме Словото, ние ще видим какви са били Божиите победители-Римляни 8:35-37 и 2 Коринтяни 5:3-10.

Но това слово май не се харесва на болшинството хора.

Не всички са избрани за велики дела, но всички, които са последвали Господа Христа по тесния път трябва да достигнат мярката на Христовата пълнота. Всеки може да се изпълни с Духа, независимо колко голям е като съд, защото всички сме различни. Но никой не е по-голям от другия, защото ние нямаме нищо, което да не сме получили от Бога. И нямаме с какво да се хвалим. Освен с Него. А всичко ни се дава за обща полза.

И най-скромния и тих човек може да бъде много по-велик, отколкото ние си мислим. Знаем кои избра Бог (1Коринт. 1:27-29). Той може да преобрази живота на всеки човек, стига да се е обърнал с цялото си сърце към Него. И без той да трябва да ходи всяка година на конференции, където отново и отново да се изпълва и да получава „свеж

вятър, огън" и др. такива. А само да има чисто и искрено сърце, обърнато към Бога и предадено на волята Му.

За да служиш на Бога не е нужно да се подготвяш дълго време, нужно е да се отречеш от себе си, напълно да предадеш живота си на Бога и да Го следваш по тесния път.

Ако се намирате в някоя църква където постоянно слушате, че трябва да жертвате всичко за Бога (най-вече става дума за пари, или за безплатни време и труд, положени от членовете на църквата) тогава внимателно наблюдавайте и изпитайте дали лидера, който говори за това, сам го е направил.

Дали той живее това, което говори, съответстват ли думите му на делата му. Защото, за да служите на Бога е нужно само чисто сърце, водено от правилни мотиви. И не става дума за велики дела като евангелизация, изцеляване и т.н. но дори и най-дребното нещо, извършено в Божиата воля според Божието Слово, един ден ще получи своята награда.

Друга реалност в църквите днес е, че в тях се говори за това, че човек трябва да е посветен на дадената общност от вярващи, (по-скоро на нейния лидер), и трябва да изпълнява всичко, което се изисква от него, според разбирането на лидера ѝ. А неподчинението или несъгласието с нещо е едва ли не предателство спрямо самия Христос. Но всеки човек, който има лична връзка с Господ и Му се покланя с Дух и истина, знае, че само Христос има „пълните права за това“, но Той не ни ги налага!

Също така, в църквите се говори, че там ще намерите себе си, че там ще ви помогнат да разберете своето призвание и да служите на Бога, като посещавате техните конференции, молитвени служения, семинари и т.н. Но всичко това е само театър и шоу, защото само Бог може да ни открие нашето призвание и Той го е вложил вътре в нас, и ние трябва да намерим не себе си, а Христос, Който да се всели в нас и чрез нас да се изяви на света около нас.

Ние не трябва да се стремим да достигнем нещо голямо, а трябва да се научим да обичаме както обича Христос, което е ключа за най-великото, което човек може да постигне. Защото любовта е най-голяма и тя никога не отпада! По нея ще ни познаят, че сме Христови ученици.

Трябва да се замислите в колко от проповедите сте чули за Христос, за покаянието, за новородението, за отхвърлянето на греха и себе си, за това, че Той идва само за чистите по сърце, които Го обичат, а не за хладките и т. н. Може би отдавна не се е споменавало?

Друго нещо в съвременните църковни организации е това, че ако в тях има хора, които наистина са водени от Духа и имат откровението от Него, те неминуемо биват карани да „сведат глава“. В смисъл, те не могат да са по-умни от лидерите им. Но ако „служителя“ смята себе си за по-горен и по-добър от останалите хора там, това съответства ли на Божието Слово?

Нито една църква и нито един служител няма право да взема на себе си превъзходството над другите или каквото и да е единство според своята

си праведност! Ако човек няма право да каже това, което мисли, ако не му се позволява да предаде изобличението, което му е открито от Бога, ако не може да се води честен и открит разговор за нещата-това е място, в което Бог не присъства!

Не покривайте неправдата като си мълчите, смятайки, че я покривате с любов, това е грешно!(Яков 5:19-20)

Още едно нещо е това, че хората в църквите биват заплашвани, че ако ги напуснат, те отпаднат от Бога, стават отстъпници от вярата и ще погинат, че въвн от църквата няма спасение. Но това е грозна лъжа на дявола! Спасението е чрез Христос, а всички хора, покланящи Му се с Дух и истина са Неговата Църква!

Бог не се нуждае от църковни деноминации, от сгради и църковни служения, от лидери с гръмки имена. Бог винаги действа чрез тези, които не се виждат, чрез смирените и чистите по сърце, имащи правилните мотиви, готови да последват Него и способни да извършат много повече от всяка църковна структура или движение.

И не на последно място, какво да се каже за така наречените „изцеления, освобождения и проявления на Духа“ в някои от църквите днес? Където дадения „помазан служител“ те бута по главата или те шляпва със сакото си, за да паднеш „под действието на Святия Дух“ и то по гръб. Където се кикотят неудържимо и се плъзват като змии от седалките надолу, където бръщолевят повтаряйки две-три думи уж на „небесен език“. И където се прави шоу чрез разговаряне с демони, за да се освободи човек от тях. Наистина ли се освобождава? Така ли е правил Христос? Къде в Словото се говори за такива неща?

Човек трябва да бъде много внимателен в какво вярва. Казано ни е да изпитваме всичко, а то се изпитва чрез Словото. Но само който търси Истината, ще я намери. Останалите ще се самозаблуждават и един ден ще разберат това, но ще бъде късно.

Не възлагайте надеждите си, вярата си и очакването си на човеците и на църквата! Ако в нея не присъства Святия Дух, Който носи изобличение и наставление на хората, ако там ги има някои от изброените неща, трябва сериозно да се замислите дали ви е мястото там. За да не би Господ да ви отмине, когато дойде за Своите Си. Защото Той никога не се движи там, където има шоу и гръмки лозунги и няма да гради нещо чрез мечтата на някой си човек.

Гордостта е противна на Бога, а всичко изброено дотук е гордост. Бог се движи чрез смирените и чистите по сърце, които искат да видят хората променени според Божия стандарт, и които сами се променят според него, които обичат другите с Божията любов, обичат така, както обича Христос.

Всеки човек, познал Господа Христа и Неговата любов, имащ чисто и искрено сърце, е способен да извърши много повече от която и да е църковна организация!

Евангелието е много простичко:обичай Бога с цялото си сърце, ум и сила, и обичай ближния си като себе си! Всичко се свежда до любовта,

не човешката, но Христовата любов в нас! Ако тя не присъства в дадена църковна организация-Бог не присъства в нея!

Не бъдете зомбита! Мислете със своята глава и имайте свое мнение, което да е основано на Божието Слово! Но на първо място-имайте лична връзка с Господа Христа и тогава вие ясно ще виждате и разпознавате, и няма да се заблуждавате!

Превод: Светлина за теб